

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

9. studenoga 2017.*

„Žalba – Državne potpore – Članak 107. stavak 1. UFEU-a – Javna radiodifuzijska usluga – Mjere koje su danska tijela poduzela u korist danskog pružatelja radiodifuzijske usluge TV2/Danmark – Pojam ‚potpore koje dodjeljuju države članice ili koje se dodjeljuju putem državnih sredstava’ – Presuda Altmark”

U predmetu C-649/15 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 3. prosinca 2015.,

TV2/Danmark A/S, sa sjedištem u Odenseu (Danska), koji zastupa O. Koktvedgaard, *advokat*,

žalitelj,

a druge stranke u postupku su:

Europska komisija, koju zastupaju T. Maxian Rusche, B. Stromsky i L. Grønfeldt, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg,

tuženik u prvom stupnju,

Kraljevina Danska, koju zastupa C. Thorning, u svojstvu agenta, uz asistenciju R. Holdgaard, *advokat*,

Viasat Broadcasting UK Ltd, sa sjedištem u West Draytonu (Ujedinjena Kraljevina), koji zastupaju S. Kalsmose-Hjelmborg i M. Honoré, *advokater*,

intervenijenti u prvom stupnju,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta (izvjestiteljica), predsjednik vijeća, C. G. Fernlund, A. Arabadjiev, S. Rodin i E. Regan, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Wathelet,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 30. svibnja 2017.,

* Jezik postupka: danski

donosi sljedeću

Presudu

- 1 TV2/Danmark A/S svojom žalbom zahtijeva djelomično ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 24. rujna 2015., TV2/Danmark/Komisija (T-674/11, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:684), kojom je taj sud, s jedne strane, poništio Odluku Komisije 2011/839/EU od 20. travnja 2011. o mjerama koje je Danska poduzela (C 2/03) u korist TV2/Danmarka (SL 2011., L 340, str. 1.; u daljnjem tekstu: sporna odluka) u dijelu u kojem je Komisija smatrala da su prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996., koji su posredstvom Fonda TV2 isplaćeni društvu TV2/Danmark, državne potpore i, s druge strane, u preostalom dijelu odbio njegovu tužbu.

Činjenice iz kojih proizlazi spor

- 2 TV2/Danmark je dansko društvo za radiodifuziju koje je osnovano 1986. Najprije je imalo pravni oblik neovisnog državnog poduzeća, a zatim je preoblikovano u dioničko društvo, s računovodstvenim i poreznim učinkom od 1. siječnja 2003. TV2/Danmark je druga javna televizijska postaja u Danskoj, dok je prva Danmarks Radio.
- 3 Zadaća društva TV2/Danmark je produkcija i emitiranje nacionalnih i regionalnih televizijskih programa. To emitiranje može se, među ostalim, provoditi putem radijskih uređaja, satelita ili žičane veze. Obveze javne usluge koje se primjenjuju na društvo TV2/Danmark utvrđuje ministar kulture.
- 4 Osim javnih pružatelja radiodifuzijske usluge, na cjelokupnom danskom tržištu televizijskih usluga prisutni su i komercijalni pružatelji radiodifuzijske usluge. Među ostalim, potonje organizacije obuhvaćaju, s jedne strane, društvo Viasat Broadcasting UK Ltd (u daljnjem tekstu: Viasat) i, s druge strane, grupu koju čine društva SBS TV A/S i SBS Danish Television Ltd (u daljnjem tekstu: SBS).
- 5 TV2/Danmark izvorno je osnovan s pomoću državnog zajma s kamatama te se njegova djelatnost, kao i djelatnost društva Danmarks Radio, trebala financirati s pomoću prihoda od pristojbe koju plaćaju svi danski televizijski gledatelji. Zakonodavac je, međutim, odlučio da će društvo TV2/Danmark, za razliku od društva Danmarks Radio, moći također primati prihode od djelatnosti oglašavanja.
- 6 Nakon što je društvo SBS Broadcasting SA/Tv Danmark podnijelo pritužbu 5. travnja 2000., Komisija je ispitala sustav financiranja društva TV2/Danmark u Odluci 2006/217/EZ od 19. svibnja 2004. o mjerama koje je Danska poduzela u korist TV2/Danmarka (SL 2006., L 85, str. 1.; u daljnjem tekstu: Odluka TV2 I). Tom se odlukom obuhvatilo razdoblje od 1995. do 2002., a odnosila se na sljedeće mjere: prihode od pristojbe, prijenose sredstava iz fondova za financiranje društva TV2/Danmark (Fond TV2 i Radiofonden), iznose dodijeljene *ad hoc*, oslobođenje od poreza na dobit, izuzeće od plaćanja kamata i od povrata glavnice zajmova dodijeljenih društvu TV2/Danmark prilikom njegova osnivanja, državno jamstvo za poslovne zajmove kao i povoljne uvjete plaćanja naknade koju društvo TV2/Danmark plaća za upotrebu nacionalne frekvencije prijenosa (u daljnjem tekstu zajedno nazvane: predmetne mjere). Naposljetku, istraga Komisije odnosila se i na ovlaštenje dodijeljeno društvu TV2/Danmark da emitira na lokalnim mrežnim frekvencijama i na obvezu svih vlasnika kolektivnih odašiljača da na njima emitiraju javne programe društva TV2/Danmark.
- 7 Nakon ispitivanja predmetnih mjera Komisija je zaključila da one predstavljaju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, uz obrazloženje da sustav financiranja društva TV2/Danmark, čiji je cilj naknada njegovih troškova pružanja javnih usluga, ne ispunjava drugi i četvrti od ukupno četiri uvjeta koja je Sud utvrdio u svojoj presudi od 24. srpnja 2003., Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415, u daljnjem tekstu, kada je riječ o tim uvjetima: uvjeti iz presude Altmark).

- 8 Komisija je, osim toga, odlučila da su navedene potpore, koje je Kraljevina Danska između 1995. i 2002. dodijelila društvu TV2/Danmark, spojive s unutarnjim tržištem u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a, osim iznosa od 628,2 milijuna danskih kruna (DKK) (oko 85 milijuna eura) koji je kvalificirala kao „prekomjernu naknadu”. Stoga je Kraljevini Danskoj naložila povrat tog iznosa s kamatama od društva TV2/Danmark.
- 9 Protiv Odluke TV2 I podnesene su četiri tužbe za poništenje koje su podnijeli, s jedne strane, društvo TV2/Danmark (predmet T-309/04) i Kraljevina Danska (predmet T-317/04) te, s druge strane, konkurenti društva TV2/Danmark, društva Viasat (predmet T-329/04) i SBS (predmet T-336/04).
- 10 Presudom od 22. listopada 2008., TV2/Danmark i dr./Komisija (T-309/04, T-317/04, T-329/04 i T-336/04, EU:T:2008:457) Opći sud poništio je navedenu odluku. U toj je presudi smatrao da je Komisija pravilno zaključila da zadaća pružanja javne usluge koja je povjerena društvu TV2/Danmark odgovara definiciji radiodifuzijskih usluga od općega gospodarskog interesa. Međutim, također je utvrdio da Odluka TV2 I sadržava nekoliko elemenata zbog kojih je nezakonita.
- 11 Tako, kao prvo, pri ispitivanju jesu li mjere iz Odluke TV2 I financirane državnim sredstvima, Opći sud utvrdio je da Komisija nije obrazložila zašto je prihode od oglašavanja iz 1995. i 1996. *de facto* smatrala državnim sredstvima. Kao drugo, Opći sud utvrdio je da se Komisijino ispitivanje ispunjenosti drugog i četvrtog uvjeta iz presude Altmark ne temelji na ozbiljnoj analizi konkretnih pravnih i gospodarskih uvjeta s obzirom na koje je utvrđen iznos pristojbe koji je primalo društvo TV2/Danmark. Odluka TV2 I stoga u tom pogledu nije bila obrazložena. Kao treće, Opći sud utvrdio je da Komisijine ocjene o spojivosti potpore s obzirom na članak 106. stavak 2. UFEU-a, osobito u pogledu postojanja prekomjerne naknade, također nisu bile obrazložene. Prema mišljenju Općeg suda, to nepostojanje obrazloženja posljedica je neprovođenja ozbiljnog ispitivanja konkretnih pravnih i gospodarskih uvjeta na kojima se temeljilo utvrđivanje iznosa pristojbe koji je primalo društvo TV2 tijekom razdoblja koje je bilo predmet istrage.
- 12 Nakon poništenja Odluke TV2 I Komisija je preispitala predmetne mjere. Tom se prilikom posavjetovala s Kraljevinom Danskom i društvom TV2/Danmark te je, osim toga, primila očitovanja trećih strana.
- 13 Nakon tog ispitivanja Komisija je donijela spornu odluku.
- 14 Ta se odluka odnosi na mjere poduzete u korist društva TV2/Danmark između 1995. i 2002. Ipak, Komisija je tijekom svojeg ispitivanja također uzela u obzir mjere dokapitalizacije poduzete u 2004., nakon donošenja Odluke TV2 I.
- 15 Komisija je u spornoj odluci ostala pri svojem stavu o kvalifikaciji predmetnih mjera kao „državnih potpora” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Najprije je smatrala da prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996. predstavljaju državna sredstva, a zatim je, provjerom postojanja selektivne prednosti, zaključila da predmetne mjere ne ispunjavaju drugi i četvrti uvjet iz presude Altmark. Međutim, iako je Komisija u Odluci TV2 I utvrdila da iznos od 628,2 milijuna DKK (oko 85 milijuna eura) predstavlja prekomjernu naknadu koja nije u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a, u spornoj je odluci smatrala da je taj iznos primjerena kapitalna rezerva za društvo TV2/Danmark. U izreci te odluke navela je sljedeće:

„Članak 1.

Mjere koje je Danska poduzela od 1995. do 2002. u korist društva TV2/Danmark, u obliku prihoda od pristojbe i drugih mjera koje su predmet ove odluke, spojive su s unutarnjim tržištem u smislu članka 106. stavka 2. [UFEU-a].”

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 16 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 30. prosinca 2011. društvo TV2/Danmark pokrenulo je postupak radi djelomičnog poništenja sporne odluke.
- 17 Društvo TV2/Danmark zatražilo je od Općeg suda da poništi spornu odluku u dijelu u kojem je Komisija smatrala da predmetne mjere predstavljaju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
- 18 Podredno, društvo TV2/Danmark zatražilo je od Općeg suda da poništi spornu odluku u dijelu u kojem je Komisija smatrala da:
- sve predmetne mjere predstavljaju nove potpore;
  - prihodi od pristojbi koji su od 1997. do 2002. preneseni društvu TV2/Danmark, a zatim isplaćeni regionalnim postajama društva TV2/Danmark, predstavljaju državne potpore dodijeljene društvu TV2/Danmark;
  - prihodi od oglašavanja koji su 1995. i 1996., kao i tijekom likvidacije Fonda TV2 1997., preneseni iz navedenog fonda na društvo TV2/Danmark predstavljaju državne potpore dodijeljene društvu TV2/Danmark.
- 19 Opći je sud pobijanom presudom poništio spornu odluku u dijelu u kojem je Komisija smatrala da su prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996., koji su posredstvom Fonda TV2 isplaćeni društvu TV2/Danmark, državne potpore, a u preostalom dijelu tužbu je odbio.

Zahtjevi stranaka

- 20 Svojom žalbom društvo TV2/Danmark od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem se odbija glavni zahtjev iz njegove tužbe podnesene Općem sudu, presudi o potonjoj i poništi spornu odluku u dijelu u kojem se utvrđuje da ispitane mjere predstavljaju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ili, podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
  - ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem se odbija drugi i podredni dio zahtjeva iz njegove tužbe pred Općim sudom, presudi o potonjoj i poništi spornu odluku u dijelu u kojem se utvrđuje da prihodi od pristojbi koji su od 1997. do 2002. preneseni društvu TV2/Danmark, a zatim isplaćeni regionalnim postajama, predstavljaju državne potpore dodijeljene društvu TV2/Danmark ili, podredno, predmet vrati Općem sudu na ponovno odlučivanje i
  - poništi pobijanu presudu u dijelu u kojem mu se nalaže snošenje vlastitih troškova kao i tri četvrtine Komisijinih troškova i naloži potonjoj snošenje troškova koji su nastali društvu TV2/Danmark u postupcima pred Općim sudom i Sudom ili, ako se predmet vrati Općem sudu na ponovno odlučivanje, naloži tom sudu da odluči o troškovima.
- 21 Komisija od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu i
  - naloži društvu TV2/Danmark snošenje troškova.
- 22 Kraljevina Danska od Suda zahtijeva da u cijelosti prihvati žalbu.

23 Društvo Viasat od Suda zahtijeva da:

- odbije žalbu u pogledu svih žalbenih razloga;
- podredno, ako Sud odluči da pobijanu presudu treba u cijelosti ili djelomično ukinuti, odluči o meritumu i potvrdi spornu odluku u pogledu elemenata koje je osporilo društvo TV2/Danmark i
- naloži društvu TV2/Danmarkv snošenje troškova koji su nastali društvu Viasatu u postupcima pred Općim sudom i Sudom.

O žalbi

24 Društvo TV2/Danmark u prilog žalbi ističe dva žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 25 Društvo TV2/Danmark tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je odbio njegov glavni tužbeni zahtjev na temelju pogrešnog tumačenja i pogrešne primjene četvrtog uvjeta iz presude Altmark.
- 26 Društvo TV2/Danmark osobito smatra da, s obzirom na posebnost zadaće pružanja javne usluge koju mora obavljati i retroaktivnu primjenu uvjeta iz presude Altmark, Opći sud nije trebao strogo doslovno tumačiti i primijeniti četvrti uvjet iz presude Altmark, nego je samo trebao provjeriti je li u predmetnom slučaju ostvaren njegov cilj.
- 27 Naime, prema mišljenju društva TV2/Danmark, takva primjena nije moguća s obzirom na to da sektor djelatnosti u kojem ono posluje nema konkurentsku i tržišnu narav te stoga ne postoji „referentni poduzetnik” s kojim bi se mogla provesti usporedba koja se zahtijeva navedenim uvjetom.
- 28 Društvo TV2/Danmark stoga smatra da je Opći sud trebao primijeniti četvrti uvjet iz presude Altmark s obzirom na njegov cilj i utvrditi da je, uzimajući u obzir reviziju tog društva koju je proveo Rigsrevisionen (Revizorski sud, Danska), taj cilj ostvaren. Slijedom navedenog, trebao je smatrati da je taj uvjet ispunjen.
- 29 Društvo TV2/Danmark dodaje da tu ocjenu potvrđuje činjenica da su, u predmetnom slučaju, uvjeti iz presude Altmark primijenjeni retroaktivno kao i činjenica da je posljedično ugrožena pravna sigurnost.
- 30 Kraljevina Danska slaže se s argumentom društva TV2/Danmark.
- 31 Komisija i društvo Viasat osporavaju dopuštenost prvog žalbenog razloga društva i tvrde da on u svakom slučaju nije osnovan.
- 32 U svojoj replici, društvo TV2/Danmark osporava argumentaciju Komisije i društva Viasat kojom se dovodi u pitanje dopuštenost njegove žalbe, tvrdeći u biti da se razlozima i argumentima iz njegove žalbe postavljaju pravna pitanja.
- 33 Kraljevina Danska u svojem odgovoru na repliku tvrdi da je žalba društva TV2/Danmark dopuštena. Konkretnije, prema njezinu mišljenju pitanje načina na koji se četvrti uvjet iz presude Altmark treba tumačiti i primijeniti jest pitanje prava, a ocjene Općeg suda koje se odnose na to pitanje predstavljaju pravne ocjene koje mogu biti predmet nadzora Suda u okviru žalbe.

Ocjena Suda

- 34 Valja podsjetiti da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, iz članka 256. UFEU-a, članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije i članka 168. stavka 1. točke (d) Poslovnika Suda proizlazi da se u žalbi moraju precizno navesti pobijani dijelovi presude ili rješenja čije se ukidanje traži te pravni argumenti koji posebno podupiru taj zahtjev, inače će žalba ili dotični žalbeni razlog biti nedopušten (vidjeti osobito presudu od 20. rujna 2016., Ledra Advertising i dr./Komisija i ESB, C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701, t. 35. i navedenu sudsku praksu).
- 35 Zahtjeve u vezi s obrazlaganjem, koji proizlaze iz tih odredbi, ne ispunjava žalba u kojoj se čak ni ne navodi argumentacija kojom se konkretno identificira pogreška koja se tiče prava kojom je navodno zahvaćena pobijana presuda ili rješenje, nego se samo ponavljaju ili doslovno prenose tužbeni razlozi i argumenti koji su već istaknuti pred Općim sudom, uključujući one koji su se temeljili na činjenicama koje je taj sud izričito odbio. Naime, takva žalba u stvarnosti predstavlja zahtjev za preispitivanje tužbe podnesene Općem sudu, što nije u nadležnosti Suda (vidjeti osobito presudu od 20. rujna 2016., Ledra Advertising i dr./Komisija i ESB, C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701, t. 37. i navedenu sudsku praksu).
- 36 Osim toga, valja također podsjetiti da iz članka 256. stavka 1. drugog podstavka UFEU-a i članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije proizlazi da je žalba ograničena na pravna pitanja. Opći sud stoga je jedini nadležan za utvrđivanje i ocjenu relevantnih činjenica i dokaznih elemenata koji su mu podneseni. Ocjenjivanje tih činjenica i dokaza, osim u slučaju njihova iskrivljavanja, nije pravno pitanje koje kao takvo podliježe nadzoru Suda u žalbenom postupku (vidjeti osobito presudu od 15. lipnja 2017., Španjolska/Komisija, C-279/16 P, neobjavljeni, EU:C:2017:461, t. 36.).
- 37 Društvo TV2/Danmark u svojem prvom žalbenom razlogu samo ponavlja ili doslovno prenosi argumente koje je već istaknuo pred Općim sudom kako bi ishodio da Sud ponovno ispita njegovu tužbu za poništenje.
- 38 Osim toga, tim se žalbenim razlogom ne preciziraju pravni argumenti kojima se konkretno identificira pogreška koja se tiče prava kojom je navodno zahvaćena pobijana presuda u tom pogledu, nego se temelji na osporavanju činjeničnih utvrđenja Općeg suda, osobito u pogledu konkurentske i tržišne naravi radiodifuzijskog sektora, postojanja prosječnog poduzetnika, dobro vođenog i odgovarajuće opremljenog, s kojim bi se mogli usporediti troškovi društva TV2/Danmark kao i naravi revizije društva TV2/Danmark koju je proveo Revizorski sud. Međutim, društvo TV2/Danmark ne poziva se na očito iskrivljavanje činjenica ili dokaza.
- 39 Također, društvo TV2/Danmark nije dokazalo da bi drukčija ocjena činjenica ili teleološko tumačenje četvrtog uvjeta iz presude Altmark dovelo do različite ocjene od one koju je iznio Opći sud.
- 40 Nadalje, budući da je Opći sud također presudio, u točkama 132. do 148. pobijane presude da, u svakom slučaju, čak i da je u predmetnom slučaju trebalo primijeniti uvjet iz presude Altmark u svojoj biti ili na blaži način, argumenti društva TV2/Danmark nisu bili dovoljni za dokazivanje da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava pri primjeni tog četvrtog uvjeta, prvi žalbeni razlog je bespredmetan.
- 41 Isto vrijedi u pogledu argumentacije u vezi s retroaktivnom primjenom uvjeta iz presude Altmark, s obzirom na to da se na temelju tih uvjeta iz područja primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a mogu isključiti mjere koje bi u nedostatku sudske prakse proizašle iz presude od 24. srpnja 2003., Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) automatski bile obuhvaćene pojmom „potpore” iz te odredbe. Neprimjena spomenutih uvjeta stoga ne može ići u korist zahtjevima društva TV2/Danmark.

- 42 Slijedom navedenog, taj žalbeni razlog treba odbaciti kao djelomično nedopušten i odbiti kao djelomično neosnovan.

Drugi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 43 Drugim žalbenim razlogom društvo TV2/Danmark tvrdi da je time što je ispitao meritum i odbio drugi i podredni dio tužbenog zahtjeva, iako nije bilo neslaganja između tog društva i Komisije što se tiče kvalifikacije sredstava od pristojbe koja je društvo TV2 isplatilo svojim regionalnim postajama, Opći sud odlučio *ultra petita*, prešao granice svojeg nadzora zakonitosti i povrijedio načelo kontradiktornosti.
- 44 Osim toga, društvo TV2/Danmark tvrdi da se ocjena merituma Općeg suda temelji na očito pogrešnom tumačenju danskog prava.
- 45 Društvo TV2/Danmark osobito tvrdi da mu nacionalni propisi ne nalažu da plaća naknadu svojim regionalnim postajama za isporuku regionalnih programa koje ono odašilje. Iz tih propisa također ne proizlazi da isplata tim stanicama sredstava od pristojbe predstavlja obvezu plaćanja naknade koju je društvo TV2/Danmark samo preuzelo u odnosu na te postaje, u zamjenu za isporuku tih programa.
- 46 Kraljevina Danska slaže se s argumentacijom društva TV2/Danmark.
- 47 Komisija i društvo Viasat osporavaju dopuštenost drugog žalbenog razloga društva i tvrde da on u svakom slučaju nije osnovan.

Ocjena Suda

- 48 Budući da se drugi žalbeni razlog u biti sastoji od osporavanja tumačenja danskog prava od strane Općeg suda, uvodno treba istaknuti da je ovdje riječ o činjeničnom pitanju, koje načelno nije podložno nadzoru Suda.
- 49 Tako, što se tiče ispitivanja u okviru žalbe ocjena Općeg suda glede nacionalnog prava, Sud je nadležan samo utvrditi je li došlo do iskrivljavanja tog prava (vidjeti presude od 3. travnja 2014., Francuska/Komisija, C-559/12 P, EU:C:2014:217, t. 79. i od 10. studenoga 2016., DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, t. 44.).
- 50 U tom pogledu važno je podsjetiti da iskrivljavanje mora biti jasno vidljivo iz dokumenata, bez potrebe novog ocjenjivanja činjenica i dokaza (vidjeti presude od 3. travnja 2014., Francuska/Komisija, C-559/12 P, EU:C:2014:217, t. 80. i od 10. studenoga 2016., DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, t. 45.).
- 51 Međutim, u predmetnom slučaju takvo iskrivljavanje nije dokazano jer društvo TV2/Danmark nije precizno navelo koje je činjenice ili dokaze Opći sud eventualno iskrivio niti je dokazalo postojanje pogrešaka koje je Opći sud počinio, a koje su mogle dovesti do iskrivljavanja činjenica i dokaza.
- 52 Konkretno, društvo TV2/Danmark nije dokazalo da je Opći sud došao do zaključaka koji su očito protivni sadržaju odredbi tog zakonodavstva ili da je potonjima pripisao doseg koji očito nemaju.

- 53 Valja utvrditi da, pod izlikom prigovora Općem sudu da je počinio pogrešku koja se tiče prava pri obavljanju sudskog nadzora sporne odluke i iskrivio te odredbe, društvo TV2/Danmark zapravo samo pobija ocjenu Općeg suda u vezi s dokazima koje čine navedene odredbe, a koji su već precizno analizirani u točkama 169. do 173. pobijane presude, i to kako bi se provelo novo i detaljnije ispitivanje danskog prava te ishodila nova ocjena činjenica i dokaza u fazi žalbenog postupka.
- 54 Okolnost da se društvo TV2/Danmark i Komisija nisu slagali o tumačenju sporne odluke u pogledu kvalifikacije sredstava od pristojbe koja je to društvo isplatilo svojim regionalnim postajama ne utječe na pravilnost provedbe spomenutog nadzora od strane Općeg suda.
- 55 Naime, iz sudske prakse proizlazi da je na sudovima Unije da tumače Komisijine odluke s obzirom na obrazloženje izneseno u njima i to, ako je potrebno, neovisno o argumentaciji koju je ta institucija iznijela tijekom postupka (vidjeti u tom smislu presude od 19. srpnja 2012., Alliance One International i Standard Commercial Tobacco/Komisija, C-628/10 P i C-14/11 P, EU:C:2012:479, t. 72. do 79.; od 19. ožujka 2013., Bouygues i Bouygues Télécom/Komisija i dr. i Komisija/Francuska i dr., C-399/10 P i C-401/10 P, EU:C:2013:175, t. 126. do 129. kao i od 30. studenoga 2016., Komisija/Francuska i Orange, C-486/15 P, EU:C:2016:912, t. 130. do 132.).
- 56 Osim toga, kao što proizlazi iz točaka 154., 157. i 173. pobijane presude, društvo TV2/Danmark iznijelo je na raspravi svoja očitovanja u tom pogledu i odbilo je odustati od tog dijela tužbe.
- 57 Drugi žalbeni razlog stoga treba odbaciti kao djelomično nedopušten i odbiti kao djelomično neosnovan.
- 58 U tim okolnostima treba u potpunosti odbiti žalbu.

Komisijin zahtjev za izmjenu obrazloženja

- 59 Komisija u svojem zahtjevu tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je presudio da je u predmetnom slučaju ispunjen drugi uvjet iz presude Altmark te poziva Sud da izmijeni obrazloženje u tom pogledu. Taj zahtjev relevantan je samo u slučaju da se prihvati prvi žalbeni razlog društva TV2/Danmark o primjeni četvrtog uvjeta iz presude Altmark.
- 60 Društvo TV2/Danmark osporava dopuštenost tog zahtjeva.
- 61 Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, dopuštenost zahtjeva za izmjenu obrazloženja pretpostavlja postojanje pravnog interesa, u smislu da predmetni zahtjev mora svojim ishodom moći osigurati korist stranci koja ga je podnijela. To može biti slučaj kada zahtjev za izmjenu obrazloženja predstavlja obranu protiv žalbenog razloga žalitelja (vidjeti presude od 11. srpnja 2013., Ziegler/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, t. 42. i od 22. lipnja 2016., DK Recycling und Roheisefn/Komisija, C-540/14 P, EU:C:2016:469, t. 42.)
- 62 Međutim, s obzirom na to da su uvjeti iz presude Altmark kumulativni i da je prvi žalbeni razlog društva TV2/Danmark odbijen, Komisija nema potrebnog interesa za podnošenje svojeg zahtjeva.
- 63 Osim toga, taj zahtjev, koji je Komisija podnijela u svojem odgovoru na predmetnu žalbu i koji nije usmjeren ni na njezino prihvaćanje ni na njezino odbijanje, djelomično ili potpuno, ne može proširiti predmet te žalbe (vidjeti analogijom presudu od 10. studenoga 2016., DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, t. 100. i 101.).
- 64 Iz toga proizlazi da Komisijin zahtjev nije dopušten.

Troškovi

- 65 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima.
- 66 U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. tog poslovnika primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 67 Budući da nije uspjelo u postupku te s obzirom na to da su Komisija i društvo Viasat zatražili da društvo TV2/Danmark snosi troškove, treba mu naložiti da, osim vlastitih troškova, snosi i sve troškove nastale Komisiji i društvu Viasat u prvom stupnju i u okviru ovog žalbenog postupka.
- 68 Članak 140. stavak 1. Poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. također primjenjuje na žalbeni postupak, predviđa da države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove.
- 69 Kraljevina Danska, koja je bila intervenijent u prvom stupnju, snosi vlastite troškove.

Slijedom navedenoga, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Društvo TV2/Danmark A/S, osim vlastitih troškova, snosi sve troškove nastale Komisiji i društvu Viasat Broadcasting UK Ltd u prvom stupnju i u okviru ovog žalbenog postupka.

3. Kraljevina Danska snosi vlastite troškove.

Potpisi